

Dosarul nr.1-6/19
28-1-345-17012019

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

27.09.2019

or.Ocnița

Judecătoria Edineț, sed. Ocnița
Instanța compusă din:
președintele ședinței, judecătorul
grefier
cu participarea:
procurorului
apărătorului

Dolghieri Dn
Galuşca Ina

Igor Pasat
Victor Chilat

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală cauza penală de învinuire a lui:

***** născut la *****, în Ocnița, cetățenia Republicii Moldova, studiile superioare, supus militar, căsătorit, doi copii minori, inspector SPF Otaci, domiciliat or. *****, posesor al buletinului de identitate A31002627, elib. 22.04.2008, fără antecedente penale, IDNP *****,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova.

C O N S T A T Ă :

Inculpatul ***** este învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova în următoarele circumstanțe: *****, fiind angajat al Departamentului Poliției de Frontieră în baza ordinului nr.642/ps din 13.06.2016, în grad special de Plutonier adjutant, desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni, Postului vamal Otaci, situat Republica Moldova, r-nul Ocnița, or. Otaci, str. Prieteniei nr.86, acționînd contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea guvernului nr.481 din 10.05.2006, Legii nr.238 din 28.12.2011, cu privire la Poliția de Frontieră, Hotărârea Guvernului nr.434 din 19.06.2012, cu privire la Poliția de Frontieră, dispoziției D-38 din 10.04.2013 și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în

situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de 11.10.2016, în intervalul de timp 11:33:45 - 11:59:52 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la ***** *****, șoferul autocarului de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/î COW675, care s-a prezentat pentru traversarea frontierei de stat al Republicii Moldova prin Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale, reieșind din formula a câte 2 lei pentru fiecare pasager transportat, adică 60 lei, ce nu i se cuvine, pentru a nu interveni, favoriza și a autoriza trecerea persoanelor aflate în autocarul de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/î COW675, peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului la trecerea frontierei și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite prin Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova..

Procurorul a calificat acțiunile inculpatului ***** potrivit următoarelor semne ale componenței de infracțiune : corupere pasivă, adică pretinderea, acceptare și primire de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

În ședința de judecată inculpatul ***** nu a recunoscut vina în fapta infracțională lui imputate, declarând că a activat în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră, la postul vamal Otaci, pe parcursul activității nu a cerut și nu a primit careva sume bănești de la șoferii autocarelor care trec prin postul vamal, inclusiv de la ***** Vladislav sau de la ***** *****, pe parcursul activității sale nu a avut careva abateri. Nu cunoaște despre obiceiul de a strânge bani pentru colaboratorii Poliției de Frontieră sau vamei. De la șoferul Mațeaga Vladislav nu a primit nici o sumă bănească.

Martorul ***** ***** în ședința judiciară a declarat că, în perioada anului 2016 a activat la firma „Trans Elegant Tur” în calitate de șofer pe autocarul de model Neoplan cu n/î COW675, transportând pasageri spre Moskova.

Nu ține minte ce s-a întâmplat la data de 11.10.2016, deoarece au fost mult cazuri asemănătoare, dar susține declarațiile date în faza de urmărire penală. Nu ține minte dacă s-au transmis la acea data careva mijloace bănești. La faza de urmărire penală a vizionat mai multe videoclipuri, însă cazul dat nu și-l amintește.

Pe inculpat îl cunoaște ca lucrător al poliției de frontieră, deoarece trecea des frontiera de stat. La trecerea postului vamal era obiceiul de a strânge câte 2 lei de pasager, pentru poliția de frontieră.

Nu-și amintește cu certitudine dacă i-a transmis bani lui *****. Nu de fiecare dată se strângeau și se transmiteau bani la vamă. Când banii erau colectați, nu i s-a întâmplat să-I fie restituiți. Nu își amintește dacă declarațiile date în calitate de bănuit au fost date pînă sau după vizionarea imaginilor video. Pe parcursul urmăririi penale a fost sub arest 12 zile. Dacă șoferul nu dădea bani colaboratorilor poliției de frontieră, nu erau careva impedimente de a trece postul vamal.

A fost condamnat pentru dare de mită dar nu știe, pentru care cazuri anume.

Martorul ***** Vladislav în ședința de judecată a declarat că, a activat la firma „TransElegantTur” în calitate de șofer pe autocarul de model Neoplan cu nr. COW675, împreună cu *****, transportînd pasageri spre Moskova. Pe inculpat l-a văzut în vamă. La trecerea postului vamal era obiceiul de a strânge bani de la pasageri, câte 2 lei, dar nu era obligatoriu și nu era de fiecare dată, depindea de pasageri. Dacă șoferul nu dădea bani colaboratorilor poliției de frontieră, nu erau careva impedimente de a trece postul vamal. Nu ține minte dacă pe data de 11.10.2016, s-au strîns bani. El niciodată nu a transmis careva sume bănești. Chiselița Vasiliu se ducea cu documentele la control, dar nu a văzut ca ultimul să transmită careva bani pentru colaboratorii poliției de frontieră. Banii colectați erau destinați mai mult pentru vămile din Ucraina și Rusia.

A fost condamnat pentru dare de mită dar nu știe pentru care cazuri anume.

În altă ordine de idei, instanța reține că, în opinia procurorului vina inculpatului se confirmă și prin următoarele probe administrate la materialele dosarului:

- Înregistrarea video de pe DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO – 1875, care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF și care conține imaginile video din data

de 11.10.2016, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci;

- Ordinul 642/ps din 13.06.2016;

- Fișa personală a cet.*****;

- Fișa Postului;

- Extrasul din registrul de stat al Poplației ;

- Răspunsul Departamentului Poliției de Frontieră nr.35/7-4-2107 din 14.03.2017;

- Răspunsul Departamentului Poliției de Frontieră nr.35/7-4-1658 din 23.02.2017;

- Procesul - verbal de examinare din 22.12.2016 a DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF și care conține imaginile video din data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci;

- Procesul-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci;

- Procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016 de la DPF și care conține imaginile video din data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci;

- Ordonanța din 23.12.2016 prin care DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016 de la Serviciul Vamal și care conține imaginile video din data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF și care conține imaginile video din data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare și interioare care aparțin Departamentului Poliției de Frontieră instalate în PTF Otaci, au fost recunoscute în calitate de mijloc material de probă.

Aprecierea instanței: Instanța de judecată audiind inculpatul, martorii, examinând materialele dosarului, apreciind probele prin prism art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, consideră că acuizarea adusă inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4)

CP, nu s-a dovedit și ultimul urmează a fi achitat pe capătul dat de învinuire, din următoarele motive.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art. 384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probe care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 24 alin. (2) CPP, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) CPP, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 CPP, garantat prin art. 6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Conform dispoziției art. 51 CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 CP, se consideră componentă a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 113 CP, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoane care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Prin prisma probelor cercetate în ședința judiciară și ținând cont de circumstanțele stabilite, instanța de judecată consideră că învinuirea înaintată lui ***** este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Astfel, stabilind circumstanțele cauzei, ținând cont de prevederile art.8, 24, 26, 27, 93-101 CPP, instanța ține să menționeze că în cadrul examinării dosarului, partea acuzării, n-a adus nici o probă care ar permite să se constate cu certitudine vinovăția lui ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP.

Instanța consideră că, declarațiile martorilor ***** și ***** Vladislav, date în cadrul ședinței de judecată, nu dovedesc fapta incriminată lui, și anume faptul că ultimul a pretins, acceptat și primit de la aceștia suma de 60 lei ce nu i se cuvine.

În calitate de probă acuzatorul de stat, în rechizitoriu și în ședința de judecată s-a bazat pe **„declarațiile persoanelor audiate în cadrul urmăririi penale,, și anume *****Vladislav și *****”**.

Pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit că audierea persoanelor date, în calitate de martor, pe cauza penală de învinuire a lui **V. nu a avut loc, *****Vladislav și ***** fiind audiați, de fapt în calitate de bănuiți, în cadrul cauzelor penale deschise pe numele lor.***

Cît privește declarațiile martorului date în ședința de judecată, instanța a stabilit că ele nu poartă un caracter cert și sigur, martorul nu a indicat concret și sigur că anume la data de 11.10.2016 i-a transmis 60 lei lui ***** , **indicînd că nu își amintește acțiunile sale din 11.10.2016.**

Cît privește declarațiile lui Mațiaga, date suplimentar în calitate de bănuit, pe cazul din 11.10.2016, unde a declarat că a făcut aceleași acțiuni care le-a făcut pe data de 03.07.2016 și pe 19.10.2016, adica a dat mită, instanța de judecată apreciază critic depozițiile lui ***** , deoarece chiar din aceleași declarații a lui reiese că uneori se strîngeau bani alte ori nu se strîngeau bani. Faptul că la prima audiere a sa în calitate de bănuit acesta nu a declarat despre darea de mită lui *****V. la data de 11.10.2016, dar a făcut-o abia cînd a fost chemat la audiere suplimentar la organul de urmărire penală, și i-au fost arătate imaginile video cu privire la traversarea frontierei, denotă faptul că deja la acea data, martorul nu-și amintea cu siguranță faptele petrecute pe data de 11.10.2016. Instanța menționează că declarațiile au fost date după aflarea timp de 12 zile în stare de arest a lui ***** , aflîndu-se în custodia statului și după ce deja își recunoscuse vina pe două epizoade.

Totodată declarațiile martorului ***nu sunt confirmate nici print-o probă pertinentă, concludentă și utilă administrată în conformitate cu Codul**

de procedură penală, și poartă doar un caracter declarativ. Nu există dovada certă a plasării banilor în pașaport și dovada certă că ***a luat acești bani.**

Instanța ia în considerație anume declarațiile date de către acesta în ședința de judecată, deoarece ele au fost date în calitate de martor și nu de bănuit, sub jurământ și **cu posibilitatea adresării întrebărilor tuturor participanților la proces. Menționez că în cadrul procesului penal deși au fost divergențe între declarațiile inculpatului și „așazisului martor *****”, nu au fost făcute confruntări între ei, astfel acuzarea avînd posibilitatea de elimina toate dubiile pe cazul dat nu a folosit toate pîrghiile.**

În același context urmează a fi luate în considerație și declarațiile martorului ***** Vladislav, date în ședința de judecată, care a comunicat că personal nu i-a dat nimic lui *****și că ***** era cu actele și transmiterea banilor. Nu cunoaște dacă i-au fost transmiși banii anume lui *****sau nu. El a mai declarat că de multe ori nu se strîngeau bani, sau banii erau întorși înapoi, indicînd că banii strînși erau destinați mai mult pentru posturile vamale din Rusia și Ucraina.

În așa mod, declarațiile acestui martor nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Apreciind în ansamblu probele cercetate în ședința judiciară instanța reține că, în cazul dat **lipsește obiectul material al infracțiunii adică nu au fost depistați banii care chipurile s-au transmis**, nu a fost stabilită valoarea, numărul bancnotelor prezumate a fi transmise inculpatului, faptul dat se deduce din declarațiile martorului acuzării ***** Vasilii care a declarat că nu țin minte ce sumă de bani concret a fost transmisă colaboratorului poliției de frontieră, declarînd că, suma transmisă a fost acumulată de la pasageri a cîte 2 lei de la fiecare pasager.

Așadar, există un șir de incertitudini privitor la însăși faptul dacă au fost sau nu acceptați banii, dubii esențiale care nu au fost înlăturate de către partea acuzării, și astfel urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Totodată cu privire la faptul că martorii *****și *****au fost condamnați în baza art. 325 al.2) lit. (b) CP pentru faptele transmișii la data de 03.07.2016 a 50 lei lui *****Vl. instanța nu poate lua sentința dată în calitate de probă odată ce cauza de învinuire a lui *****și *****a fost examinată în procedură simplificată, fără ca *****V. să aibă posibilitate de a adresa întrebări și a prezenta probe. Astfel putînd fi încălcat dreptul la un proces contradictoriu și egalității armelor, cu atît mai mult că din declarațiile lor date în ședința ei nu cunosc pentru care acțiuni concrete (din ce dată și la ce persoană) au fost condamnați.

Totodată, instanța consideră că, nu probează fapta infracțională și nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare probele acuzării, și anume segvențele video și procesul-verbal de examinare din 22.12.2016 și care conține imaginile video din

data de 11.10.2016, captate de camerele exterioare care aparțin Serviciului Vamal instalate în PTF Otaci, atât și purtătorul de informație CD-R anexat la materialele cauzei, deoarece **din imaginile video conținute pe acest purtător de informație nu se vede ca ***** să pună în pașaport bani în sumă de 60 lei și să-i transmită, inculpatului cu atât mai mult faptul ca acești bani să fie acceptați de către *****.** Chiar în conținutul procesului verbal este indicat că ***** „s-a apropiat de ghișeu cu o folie de hârtie... i-a transmis lui ***** o folie de hârtie și documente...”, și nimic nu este indicat despre bani. Astfel că proba dată nu dovedește în nici un fel vinovăția inculpatului.

Faptul că ***** i-a transmis careva acte și o folie de hârtie nu confirmă faptul transmiterii banilor.

În altă ordine de idei instanța reține că, de către acuzare nu a fost demonstrată existența scopului infracțiunii : „**pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia**”, faptul dat se deduce din declarațiile martorilor părții acuzării ***** Vasilii și ***** Vladislav, date în ședința judiciară, potrivit cărora dacă aceștia nu transmiteau colaboratorilor poliției de frontieră careva sume bănești, faptul dat nu afecta trecerea autocarului peste frontiera vamală, nu au fost cazuri că dacă nu dădeau bani, să fi stat mai multă vreme în vamă și dacă nu transmiteau careva sume de bani la grăniceri nu era nici o problemă la trecere, și nu era diferență dacă dădeau bani sau nu, permanent treceau vama fără impedimente.

Din potrivă din secvențele video se vede că ***** și-a exercitat obligațiunile de serviciu a verificat autocarul și a coborât din autocar persoanele cu acte neînregulă.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar alin. (3) stipulează că: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest sens instanța reține că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual-penală stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate

pe presupuneri. Or, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcțiilor lui procesuale (art. 51, 53 și 320 CPP).

Potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

Reieșind din cele expuse, verificând toate probele administrate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că, inculpatul *****V. urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Din aceleași considerente formulate supra, instanța constată că inculpatul *****V. urmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Raționamentul dat se fundamentează pe faptul că sentința de achitare se adoptă în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală – „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, în cazul inexistenței unei fapte în materialitatea ei, adică atunci când nu s-a produs nici o schimbare în realitatea obiectivă.

La fel, urmează să fie adoptată sentința de achitare în baza temeiului prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, când există o anumită conduită, dar ea nu este cea prevăzută de semnul material al laturii obiective a infracțiunii. Componenta infracțiunii este alcătuită dintr-un sistem complex de elemente constitutive, printre care se enumeră: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă. Celor patru elemente constitutive le corespund anumite semne, ce caracterizează aceste elemente constitutive.

Latura obiectivă reprezintă unul dintre cele patru elemente constitutive ale componenței infracțiunii și constă în totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare privitoare la actul de conduită pentru existența infracțiunii.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei. Sunt recunoscute

următoarele semne ale laturii obiective: a) fapta prejudiciabilă (semnul material); b) urmările prejudiciabile; c) legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile; d) locul, timpul, metoda, instrumentele/mijloacele comiterii infracțiunii, circumstanțele, ambianța comiterii infracțiunii, produsul infracțiunii, situația-premisă.

Analizând dispozițiile normelor din Partea specială a Codului penal, observăm că numai unul dintre semnele laturii obiective enumerate anterior caracterizează absolut toate componentele infracțiunii.

Acest semn este fapta prejudiciabilă (fapta materială).

Fapta prejudiciabilă (fapta materială) reprezintă semnul principal al laturii obiective și constă din actul de conduită interzis. Activitatea fizică ce constituie semnul material al laturii obiective a infracțiunii este desemnată de legiuitor printr-o expresie denumită „*verbum regens*”.

Fără o activitate exterioară nu poate exista infracțiunea. Deci, orice infracțiune reprezintă o faptă, o activitate materială care se manifestă sub formă de acțiune sau inacțiune. Acțiunea infracțională este aceea prin care se face ceva ce nu trebuie de făcut, ce este interzis printr-o normă de conduită prohibitivă; ea realizează încălcarea unei interdicții și realizează o acțiune ilicită. Inacțiunea, sub care se mai poate manifesta fapta prejudiciabilă, înseamnă un comportament pasiv al persoanei, în prezența obligației și posibilității de a acționa într-un anumit mod, ordonat de lege.

Inacțiunea este legată de o normă onerativă, care impune obligația de a se face ceva, obligînd pe destinatar la un anumit comportament.

Prin urmare, „lipsa” semnului material (faptei prejudiciabile) al laturii obiective a infracțiunii înseamnă inexistența faptei incriminate, în sensul explicat mai sus.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. E necesar de a reține că, în temeiul art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, nici o probă nu are valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr. 5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

Astfel, instanța conchide că este lipsită de fundament în fapt și de drept învinuirea înaintată pentru o pretinsă corupere pasivă din partea inculpatului.

Conform art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, cercetînd și apreciind totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, conform propriei convingeri bazate pe probele verificate în ședința judiciară, instanța ajunge la concluzia că, în ședința judiciară nu s-a constatat existența faptei infracționale prevăzute de art. 324 alin. (4) CP, în acțiunile lui ***** cu următoarele semne de calificare –corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Alte dovezi nu au fost aduse și astfel instanța nu a stabilit că, fapta incriminată a fost comisă *****. Careva dovezi suficiente în sprijinul învinuirii aduse inculpatului nu au fost prezentate, ceea ce echivalează cu nevinovăția penală a inculpatului, în legătură cu ce instanța ajunge la concluzia că, ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, urmează a fi achitat.

La soluționarea chestiunii cu privire la corpurile delictive și anume: DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF, care se păstrează la materialele dosarului, potrivit art.162 alin.(5) CPP RM, rămîne a fi păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.

În altă ordine de idei, instanța va respinge drept neîntemeiată pretenția procurorului privind încasarea de la ***** în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 12 662,5 lei, compuse din: salariul Procurorului în sumă de 12 450 lei și salariul consultantului procurorului în mărime de 212,5 lei, or prin prisma prevederilor art. 227 Cod de Procedură Penală RM, salariul procurorului sau salariul consultantului procurorului, nu constituie cheltuieli judiciare, ultimii sunt salariați din bugetul de stat în virtutea funcțiilor exercitate, totodată în cazul dat a fost emisă o sentință de achitare, la fel la materialele dosarului nu au fost prezentate careva probe care ar confirma faptul că, timpul de lucru al procurorului pe cauza dată l-a constituit 100 de ore, iar cel al consultantului l-a constituit 10 de ore.

În aceeași ordine de idei, ținând cont de faptul că inculpatul urmează a fi achitat instanța va respinge și pretenția procurorului privind încasarea de la inculpatul ***** în beneficiul statului a sumei bănești de 60 lei, prezumată a fi primită de ultimul la realizarea interesului infracțional.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. art. 338, 384, 385, 390 alin. (1), pct. 1, 392, 393, 394, 396 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

A-l achita pe ***** , a.n. ***** , IDNP ***** , dom. or. ***** , învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Corpurile delictive: DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 S.V.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1875 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 26 octombrie 2016, de la Serviciul Vamal și DVD-R de model „acme” cu inscripția „PTF Otaci 11.10.16 D.P.F.”, cu nr. de inventar al DGAO - 1876 care conține imaginile video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02 noiembrie 2016, de la DPF, care se păstrează la materialele dosarului, rămâne a fi păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a acestuia.

Se respinge ca neîntemeiată pretenția procurorului privind încasarea de la ***** în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 12 662,5 lei (doisprezece mii șase sute șazeci și doi, 5) lei.

Se respinge ca neîntemeiată pretenția procurorului privind încasarea de la inculpatul ***** în beneficiul statului a sumei bănești de 60 lei, prezumată a fi primită de ultimul la realizarea interesului infracțional.

Sentința cu drept de recurs în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Bălți prin intermediul judecătoriei Edineț, sed Ocnița.

Președintele ședinței
Judecător

Dolghieri Dan

